

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2021. szeptember 9.*

„Előzetes döntéshozatal – Adózás – EUMSZ 63. cikk – A tőke szabad mozgása – Jövedelemadó – Tőzsdén jegyzett részvények utáni osztalékok – A belföldi értéktőzsdén jegyzett részvények utáni osztalékok adókedvezménye – Eltérő bánásmód – Objektív megkülönböztetési szempont – Korlátozás – EUMSZ 65. cikk – Objektíve összehasonlítható helyzetek – Igazolás – Tisztán gazdasági jellegű célkitűzés”

A C-449/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Supremo Tribunal Administrativo (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Portugália) a Bírósághoz 2020. szeptember 22-én érkezett, ugyanazon a napon hozott határozatával terjesztett elő

a **Real Vida Seguros SA**

és

az **Autoridade Tributária e Aduaneira**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: A. Kumin tanácselnök (előadó), P. G. Xuereb és I. Ziemele bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Real Vida Seguros SA képviselőjében C. Ramos Pereira advogado,
- a portugál kormány képviselőjében L. Inez Fernandes, S. Jaulino, H. Magno és P. Barros da Costa, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: portugál.

– az Európai Bizottság képviseletében W. Roels és I. Melo Sampaio, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 63. cikk és az EUMSZ 65. cikk értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Real Vida Seguros SA és az Autoridade Tributária e Aduaneira (adó- és vámhatóság, Portugália; a továbbiakban: adóhatóság) között a tőzsdei részvények utáni osztalékoknak a jövedelemadó alapjának meghatározása céljából történő részleges levonhatósága tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

- 3 Az Estatuto dos Benefícios Fiscais (az adókedvezményekről szóló törvény) (*Diário da República* I, I-A. sorozat, 1989. július 1-jei 149. sz.) alapeljárásra alkalmazandó változata (a továbbiakban: EBF) 2. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Adókedvezménynek minősülnek azok a kivételes jellegű intézkedések, amelyeket az adózáshoz fűződő közérdeknél magasabb rendű, azzal ellentétes, adózáson kívüli közérdek védelmére vezettek be.”

- 4 Az EBF 31. cikke a következőképpen rendelkezett:

„A személyi jövedelemadó vagy a társasági adó megállapítása során az értékpapírpiacokon jegyzett részvényekből származó osztalékoknak csak 50%-át kell beszámítani.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 5 Az 1999-es és 2000-es adóévben a portói (Portugália) székhelyű Real Vida Seguros portugál és külföldi tőzsdén jegyzett részvények utáni osztalékban részesült. A Real Vida Seguros az EBF 31. cikke alapján ezekre az adóévekre vonatkozóan a jövedelemadó alapjának meghatározásakor a teljes nettó eredményéből ezen osztalékok 50%-át levonta.

- 6 Az említett adóévekre vonatkozó adóellenőrzést követően az illetékes hatóság az 1999-es adóévben elért eredmény tekintetében 10 778,46 euró összeggel, a 2000-es adóév vonatkozásában pedig 13 406,62 euró összeggel helyesbítette az adóalapot, és a helyesbítést az alábbiak szerint indokolta:

„A tőzsdén jegyzett részvények tekintetében előírt levonásban részesülő jövedelmek számítási alapjára vonatkozó elemzésből az EBF 31. cikke értelmében az következik, hogy az adóalany figyelembe vette mind a portugál értéktőzsdén jegyzett részvényekből, mind a külföldi értéktőzsdéken jegyzett részvényekből származó bruttó osztalékokat.

Mindazonáltal, figyelembe véve az »adókedvezmény« fogalmát, és mivel a szóban forgó kedvezményt a belföldi értékpapírpiac ösztönzése céljából alakították ki, kizárólag ezen az értékpapírpiacra jegyzett részvényekből származó osztalékot kellett volna figyelembe venni [...]”

- 7 Az ezen adóellenőrzést követően tett adómegállapításokat a Real Vida Seguros sikertelenül vitatta közigazgatási úton, majd támadta meg bírósági úton. Ezért e társaság fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bíróság, a Supremo Tribunal Administrativo előtt (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Portugália).
- 8 Fellebbezésének alátámasztására a Real Vida Seguros azt állítja, hogy az elsőfokú eljárás során téves jogalkalmazás történt, amennyiben úgy ítélték meg, hogy az EBF 31. cikkében előírt levonhatóság csak a portugál értéktőzsdén jegyzett részvények utáni osztalékokra vonatkozik, a külföldi értéktőzsdén jegyzett részvények utáni osztalékokra pedig nem. Azon túlmenően ugyanis, hogy e cikk nem tartalmaz semmiféle hivatkozást az osztalék eredetét illetően, minden ilyen értelmű különbségtétel ellentétes lenne az uniós joggal, mivel az adókedvezmény ilyen alkalmazása sértené a tőke szabad mozgását.
- 9 A kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy az EBF 31. cikkében előírt adókedvezmény olyan értelmezése, amely szerint az csak a belföldi értéktőzsdén jegyzett részvények utáni osztalékokra alkalmazandó, azon a tényen alapul, hogy e cikk célja az értéktőzsde ösztönzése, illetve fejlesztése volt. Így az EBF 2. cikkének (1) bekezdése értelmében vett fontos közérdek áll fenn, amely magasabb rendűnek tekintendő, mint maga az adó által elérni kívánt cél.
- 10 Mivel azonban kétségei merültek fel ezen értelmezésnek a tőke szabad mozgásával való összeegyeztethetőségét illetően, a Supremo Tribunal Administrativo (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A tőkének az EUMSZ 63. és azt követő cikkeken előírt szabad mozgása megsértésének minősül-e az, hogy [az EBF] 31. és 2. cikke értelmében a fellebbezővel szemben az 1999. és a 2000. adóév vonatkozásában megállapított társasági adó tekintetében a belföldi (portugál) értékpapírpiacra szerzett osztalékok 50%-a levonható, e levonás viszont nem alkalmazható az [EU] más tagállamainak értéktőzsdéjén szerzett osztalékokra?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 11 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 63. cikket és az EUMSZ 65. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami adózási gyakorlat, amely szerint az adóalany jövedelemadó-alapjának meghatározásakor az e tagállam értéktőzsdéjén jegyzett részvények utáni osztalékoknak csak az 50%-át, míg a más tagállamok értéktőzsdéin jegyzett részvények utáni osztalékoknak a teljes összegét kell számításba venni.
- 12 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság magyarázata szerint az 1999-es és 2000-es adóévekre vonatkozóan az EBF 31. cikke a kapott osztalékok 50%-os mértékű beszámítását írta elő, és az e cikk által kitűzött célt figyelembe véve csak a portugál értéktőzsdén jegyzett részvények után kapott osztalékok tekintetében alkalmazták. Márpedig, egyrészt a portugál kormány írásbeli észrevételeiből kitűnik, hogy az 1989-ben bevezetett és 2008-ban hatályon kívül helyezett említett cikk értelmében a 2000. adóévre vonatkozó jövedelemadó-alapból az ilyen osztalékok összegének nem 50%-át, hanem 60%-át lehetett levonni. Másrészt a Real Vida Seguros vitatja az EBF 31. cikkének mind az elsőfokú bíróság, mind a kérdést előterjesztő bíróság általi olyan értelmezését, amely szerint ugyanez a cikk csak a portugál értéktőzsdén jegyzett részvények után kapott osztalékokra alkalmazandó, mivel e cikk szövegéből nem következik ilyen feltétel.
- 13 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, kizárólag a nemzeti bíróság feladata az alapügy tényállásának megállapítása és megítélése, valamint a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések konkrét hatályának meghatározása (2019. október 3-i Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale ítélet, C-632/18, EU:C:2019:833, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A Bíróság kizárólagos feladata az, hogy az uniós jog értelmezéséről vagy érvényességéről határozzon a kérdést előterjesztő bíróság által közölt ténybeli és jogi helyzet figyelembevételével (2020. december 17-i Onofrei ítélet, C-218/19, EU:C:2020:1034, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), anélkül hogy azt kétségbe vonhatná, vagy helytállóságát vizsgálhatná (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 15-i Gueye és Salmerón Sánchez ítélet, C-483/09 és C-1/10, EU:C:2011:583, 42. pont; 2016. június 21-i New Valmar ítélet, C-15/15, EU:C:2016:464, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 14 Ennélfogva az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban foglaltakból kiindulva kell megválaszolni a feltett kérdést.
- 15 Az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdésében tiltott, tőkemozgást korlátozó intézkedések azon intézkedéseket foglalják magukban, amelyek alkalmasak arra, hogy eltántorítsák a külföldi illetőségűeket attól, hogy valamely tagállamban beruházásokat hajtsanak végre, illetve az említett tagállam illetőségével rendelkezőket attól, hogy más tagállamokban hajtsanak végre beruházásokat (2020. április 30-i Société Générale ítélet, C-565/18, EU:C:2020:318, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 16 Különösen az olyan eltérő bánásmód, amely egy adott tagállam adóalanyának egy másik tagállamból származó jövedelmét kevésbé kedvezően kezeli, mint a tagállamból származó jövedelmét, alkalmas arra, hogy visszatartsa az adóalanyt attól, hogy tőkéjét egy másik tagállamban fektesse be (2021. április 29-i Veronsaajien oikoudenvontayksikkó [Az ÁÉKBV-k által kifizetett jövedelmek] ítélet, C-480/19, EU:C:2021:334, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 17 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy az adóhatóság által alkalmazott EBF 31. cikk értelmében a tőzsdén jegyzett részvények utáni osztalékok kedvezményezettje a jövedelemadó-alap meghatározása céljából részben levonhatta ezen osztalékokat, feltéve hogy az említett osztalékot fizető részvényeket a portugál értéktőzsdén jegyzik.
- 18 A portugál kormány vitatja a tőke szabad mozgása korlátozásának fennállását, arra hivatkozva, hogy az EBF 31. cikke alkalmazhatóságának időszakában a portugál értéktőzsdére való belépés bármely tagállam, illetve harmadik állam bármely természetes vagy jogi személye számára nyitva állt, mivel ezen az értéktőzsdén a portugál és a külföldi társaságok részvényeit egyaránt lehetett jegyezni.
- 19 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás, amint azt az adóhatóság alkalmazta, kétségtől nem tett különbséget egyrészt a belföldi társaságok által fizetett osztalék, másrészt pedig a külföldi társaságok által fizetett osztalék között, amennyiben a részleges levonás feltételét megkülönböztetés nélkül alkalmazták mindkét osztaléktípusra.
- 20 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából azonban az következik, hogy a belföldi és külföldi illetőségű társaságokra különbségtétel nélkül alkalmazandó nemzeti szabályozás a tőke szabad mozgásának korlátozását jelentheti, amennyiben még az objektív feltételen alapuló eltérő bánásmódok is *de facto* hátrányosan érinthetik a határokon átnyúló helyzeteket (2020. január 30-i Köln-Aktienfonds Deka ítélet, C-156/17, EU:C:2020:51, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 21 Ez az eset áll fenn, amennyiben a nemzeti szabályozás valamely adóelőnyt olyan feltételhez köt, amely bár különbségtétel nélkül alkalmazandó, jellegénél fogva vagy ténylegesen a nemzeti piacra jellemző, ily módon kizárólag a belföldi illetőségű társaságok képesek e feltétel teljesítésére, a külföldi illetőségű társaságok általában nem (lásd: 2020. január 30-i Köln-Aktienfonds Deka ítélet, C-156/17, EU:C:2015:51, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 22 Márpedig meg kell állapítani, hogy az a gyakorlat, amely az osztalékok kedvező adóügyi elbírálását attól a feltételtől teszi függővé, hogy az osztalékot fizető részvényeket a belföldi tőzsdén jegyzik-e, eleve e feltétel jellegéből adódóan azt eredményezi, hogy a belföldi illetőségű társaságokba történő befektetések előnyben részesülnek, és ebből következően a külföldi illetőségű társaságokba történő befektetések hátrányos helyzetbe kerülnek.
- 23 Egyrészt ugyanis meg kell jegyezni, hogy a tőzsdére bevezetett társaságokat – amelyek részvényeit tehát a szabályozott piacra bevezették – rendszerint a belföldi értéktőzsdéjükön jegyzik. Másrészt, bár a társaságok részvényeiket nemzetközi cross-listing útján jegyezhetik egyidejűleg külföldi és belföldi tőzsdén is, egy adott értéktőzsdén a nem belföldi illetőségű jegyzett társaságok aránya általában lényegesen alacsonyabb a belföldi illetőségű társaságokéhoz képest.
- 24 E megállapítás egyébként teljes mértékben alkalmazandó a portugál értéktőzsdére, mivel – amint az a Bizottság írásbeli észrevételeiből kitűnik – a belföldi társaságok számához képest elhanyagolható azon külföldi illetőségű társaságok száma, amelyek részvényeit jegyzik ezen az értéktőzsdén, és semmi nem utal arra, hogy ez a helyzet eltérő lett volna az alapügyben szereplő nemzeti szabályozásban előírt adókedvezmény alkalmazhatóságának időszakában.
- 25 Ezért meg kell állapítani, hogy azt az adózási gyakorlatot, amely szerint a tőzsdén jegyzett részvényekből származó osztalék kedvezményezettje a jövedelemadó-alap meghatározása céljából azzal a feltétellel vonhatja le részben az osztalékot, hogy az osztalékot hozó részvényeket a

- portugál értéktőzsdén jegyzik, olyan jellegűnek kell tekinteni, amely visszatartotta az EBF 31. cikkében előírt adókedvezményre jogosult személyeket attól, hogy nem belföldi illetőségű társaságokba fektessenek be, és ezért a tőke szabad mozgásának az EUMSZ 63. cikk által főszabály szerint tiltott korlátozását képezi.
- 26 Emellett – amint azt a portugál kormány is hangsúlyozza – az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében az EUMSZ 63. cikk ugyanakkor nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy alkalmazzák adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek különbséget tesznek azon adózók között, amelyek illetőségük vagy tőkebefektetésük helye alapján nincsenek ugyanolyan helyzetben.
- 27 Márpedig e rendelkezést – mint a tőke szabad mozgásának alapelvétől való eltérést – szigorúan kell értelmezni. Következésképpen e rendelkezés nem értelmezhető úgy, hogy minden olyan adójogi szabályozás, amely az adózók között az illetőségük vagy a tőkebefektetésük állama alapján különbséget tesz, automatikusan összeegyeztethető az EUM-Szerződéssel. Ugyanis magát az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt eltérést is korlátozza az EUMSZ 65. cikk (3) bekezdése, amely szerint az e cikk (1) bekezdésében említett nemzeti intézkedések „nem szolgálhatnak az [EUMSZ] 63. cikkben meghatározott szabad tőke mozgásra és fizetési műveletekre vonatkozó önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközül” (2021. április 29-i Veronsaajien oikudenvontayksikkő [Az ÁÉKBV-k által kifizetett jövedelmek] ítélet, C-480/19, EU:C:2021:334, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 A Bíróság továbbá kimondta, hogy az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja által engedélyezett eltérő bánásmódot ily módon meg kell különböztetni az EUMSZ 65. cikk (3) bekezdésében tiltott hátrányos megkülönböztetéstől. Márpedig ahhoz, hogy a nemzeti adójogi szabályozást összeegyeztethetőnek lehessen tekinteni az EUM-Szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel, az szükséges, hogy az általa előírt eltérő bánásmód objektíve össze nem hasonlítható helyzetekre vonatkozzon, vagy közérdeken alapuló nyomos indok alapján igazolható legyen (2021. április 29-i Veronsaajien oikudenvontayksikkő [Az ÁÉKBV-k által kifizetett jövedelmek] ítélet, C-480/19, EU:C:2018:334, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 Következésképpen először is meg kell vizsgálni, hogy objektív különbség áll-e fenn egyrészt a portugál értéktőzsdén jegyzett részvények utáni osztalékok kedvezményezettje, másrészt pedig a külföldi tőzsdéken jegyzett részvények utáni osztalékok kedvezményezettje között.
- 30 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a hátrányos megkülönböztetés fennállásának megállapítása érdekében a határokon átnyúló helyzetek és a tagállamon belüli helyzetek összehasonlíthatóságának a vizsgálata során figyelembe kell venni a kérdéses nemzeti szabályozás célját (2020. április 30-i Société Générale ítélet, C-565/18, EU:C:2020:318, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 E tekintetben a portugál kormány arra az eltérő helyzetre hivatkozik, amely az adott időszakban a portugál értéktőzsdét más tagállamok tőzsdéihez képest jellemezte, valamint arra, hogy az adóalanyok az osztalékoknak a jövedelemből történő levonása helyett levonhatták a külföldön megfizetett adóból az ezen osztalék után fizetett adót.
- 32 Ezek az érvek nem állják meg a helyüket.

- 33 Először is a portugál értéktőzsdén jegyzett részvényekbe befektető adóalany és a külföldi tőzsdéken jegyzett részvényekbe befektető adóalany egyaránt nyereségszerzési céllal fektet tőkét tőzsdén jegyzett társaságokba.
- 34 A nyereség ezután mindkét esetben Portugáliában adózik. Márpedig, amennyiben a portugál kormány arra a lehetőségre hivatkozik, hogy a tőkéjüket külföldi értéktőzsdén jegyzett részvényekbe fektető adóalanyok a Portugáliában kivetett adóból levonhatják az ezen osztalékok után külföldön megfizetett adót, fontos emlékeztetni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, a felosztott nyereség gazdasági kettős adóztatásának elkerülését vagy enyhítését célzó adószabályra tekintettel a harmadik államból származó osztalékban részesülő adóalany helyzete hasonló a belföldről származó osztalékban részesülő adóalany helyzetéhez, mivel az elért nyereség mindkét esetben elvben többszörös adózás alá eshet (lásd ebben az értelemben: 2016. november 24-i SECIL ítélet, C-464/14, EU:C:2016:896, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezért a tőkéjüket külföldi értéktőzsdén jegyzett részvényekbe fektető adóalanyok azon lehetősége, hogy a Portugáliában kivetett adóból levonhassák az ezen osztalékok után külföldön megfizetett adót – feltéve, hogy azt megállapítják – nem hozhatja ezeket az adóalanyokat más helyzetbe, mint azokat, akik tőkéjüket a portugál értéktőzsdén jegyzett részvényekbe fektették.
- 35 Végül mind az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból, mind pedig a portugál kormány írásbeli észrevételeiből kitűnik, hogy a tőkéjüket a portugál értéktőzsdén jegyzett részvényekbe fektető adóalanyoknak biztosított adókedvezmény a portugál értéktőzsde ösztönzésére és fejlesztésére irányult.
- 36 Márpedig, mivel az ilyen cél – amint az a jelen ítélet 22. és 23. pontjában szereplő megfontolásokból kitűnik – szükségszerűen és szorosan kapcsolódik a belföldi befektetések előmozdításához, annak az elfogadása, hogy a portugál értéktőzsdén jegyzett részvényekbe történő befektetés révén az adóalanyok eltérő helyzetbe kerülnek a külföldi értéktőzsdéken jegyzett részvényekbe fektető adóalanyokhoz képest, miközben az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdése kifejezetten a határokon átnyúló tőkemozgások korlátozását tiltja, megfosztaná e rendelkezést a tartalmától (lásd analógia útján: 2019. február 26-i X [Harmadik országban letelepedett közvetítő társaságok] ítélet, C-135/17, EU:C:2019:136, 68. pont).
- 37 Másodsor, ami a korlátozás közérdeken alapuló nyomós indokkal történő igazolását illeti, a portugál kormány egyrészt azt állítja, hogy az alapügyben szóban forgó adójogi gyakorlat a Portugál Köztársaság saját adóztatási jogkörének gyakorlásának minősült, amely az osztalékok megadóztatásához való jog és az osztalékok megadóztatásának mellőzéséhez való jog közötti szimmetrián alapult.
- 38 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy bár a felosztott nyereségre vonatkozó adórendszer kialakítása és ennek keretében az osztalékban részesülő befektetőre vonatkozó adóalap meghatározása az egyes tagállamok feladata, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint mindazonáltal a tagállamoknak az adójogi autonómiájukat az uniós jogból eredő, különösen az EUM-Szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseiben előírt követelmények betartásával kell gyakorolniuk, ami az adórendszer megkülönböztetésmentes kialakítását feltételezi (lásd ebben az értelemben: 2020. január 30-i Köln-Aktienfonds Deka ítélet, C-156/17, EU:C:2020:51, 42. és 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 39 Amennyiben a portugál kormány ezzel szemben az értéktőzsde ösztönzésére hivatkozik, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy egy tisztán gazdasági jellegű célkitűzés nem igazolhatja az EUM-Szerződés által biztosított alapvető szabadság korlátozását (2021. február 25-i Novo Banco ítélet, C-712/19, EU:C:2021:137, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 Ezenfelül, még ha feltételezzük is, hogy ez a cél megengedhetőnek tekinthető, semmi nem utal arra, hogy ugyanez ne valósult volna meg abban az esetben, ha az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás által biztosított adókedvezményt a külföldi tőzsdén jegyzett részvények utáni osztalékokra is alkalmazták volna, és hogy ezért elengedhetetlen lett volna ezen osztalékok kizárása az említett adókedvezményből.
- 41 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 63. cikket és az EUMSZ 65. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes valamely tagállam azon adózási gyakorlata, amely szerint az adóalany jövedelemadó-alapjának meghatározásakor az e tagállam értéktőzsdéjén jegyzett részvények utáni osztalékoknak csak az 50%-át, míg a más tagállamok értéktőzsdéin jegyzett részvények utáni osztalékoknak a teljes összegét kell számításba venni.

A költségekről

- 42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 63. cikket és az EUMSZ 65. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes valamely tagállam azon adózási gyakorlata, amely szerint az adóalany jövedelemadó-alapjának meghatározásakor az e tagállam értéktőzsdéjén jegyzett részvények utáni osztalékoknak csak az 50%-át, míg a más tagállamok értéktőzsdéin jegyzett részvények utáni osztalékoknak a teljes összegét kell számításba venni.

Aláírások